

XABIER | DÍAZ

LEVANTARSE E CAER

Arrols e abrentes

Navegar sen rumbo fixo, facer unha singradura na que só nos deixemos levar, pode ser, ás veces, a única táboa de salvación, a única supervivencia.

Afeitos a pisar terra firme, o devalo maréanos. Mais a vida, adoita ser un mar que se deixa tinxir de vermello no solpor, que se pinta de prata no reflexo dunhas meniñas inocentes, aínda sendo verde, azul e gris.

Non esquezamos navegar nun barquiño de papel, non permitamos aos soños desaparecer, que non esmorezan as faíscas de emoción. Deixemos que nos doía.

Habemos caer, convertérmonos en náufragos desorientados na procura desesperada da illa-refuxio. Será difícil de descubrir, pois mora en nós, no que atesouramos da infancia.

Aprendamos a pechar os ollos, a deixar pasar o tempo, ata que se gaste. Insistamos en levantarnos sempre despois de caer. Caer e levantarnos, levantarnos e caer.

Caer á infancia. Deixarnos caer.

María Canosa

Levantarse e caer

Unha bici sen rodas pequenas,
unha suma con tres decimais,
unha escala no atril da trompeta,
un debuxo detrás dos cristais.

Unha man que me sostén na auga,
cen castelos no areal,
dúas naves debaixo das mantas,
unha viaxe sideral.

E caer, levantarse e caer,
apertar os dentes ao correr
e chegar, non importa o lugar,
e gañar aprendendo a perder.

Os devotos da Pantera Rosa,
do patín e dos Cropáns,
do quiosco detrás dos tebeos,
do momento Burmar-Flash.

O Scalextric do segundo esquerda,
un Mecano por montar,
unha camisola azul e branca,
a pachanga diante do portal.

Luchín
(a Fuco Silvar)

Frágil, como un volantín,
en los techos de barrancas
jugaba el niño Luchín
con sus manitos moradas.

*Con la pelota de trapo,
con el gato y con el perro
el caballo lo miraba.*

En el agua de sus ojos
se bañaba el verde claro,
gateaba a su corta edad
con el potito embarrado.

*Con la pelota de trapo,
con el gato y con el perro
el caballo lo miraba.*

El caballo era otro juego
en aquel pequeño espacio
y al animal parecía
le gustaba ese trabajo.

*Con la pelota de trapo,
con el gato y con el perro
y con Luchito mojado.*

Si hay niños como Luchín
que comen tierra y gusanos,
abramos todas las jaulas
para que vuelen como pájaros.

*Con la pelota de trapo,
con el gato y con el perro
y también con el caballo.*

María e a Curuxa

No piñeiro da cas da María
hai unha curuxa, dorme polo día,
vai de festa, cando morre o sol
érguese do leite feito de herba mol.

Vai ás presas porque quer bailar.
A medio camiño, ponse a aturuxar.
Un parrulo sopra na palleta,
a señora garza vai na pandeireta.

*Xa dorme a cabuxa
e tamén o esquío,
érguese a curuxa
e pon o seu vestido.*

*Un vestido branco
feito de algodón
e unha chaquetilla
que ata nun cordón.*

Un esquío canta unha muiñeira,
baila unha cabuxa, un pardal
peteira.
Calade todos, o sol xa marchou,
María adormece, a festa rematou.

Infancia querida

Curiosidade e amor,
vida en primeira instancia,
quérote sempre comigo,
infancia, querida infancia.

Dubidar da autoridade
construída na arrogancia,
obxectar non debilita,
infancia, querida infancia.

Ao banco dos castigados,
culpables de discrepancia,
presentei candidatura,
infancia, querida infancia.

Lembro un papel
secundario
nas laranxas máis laranxas
tatuadas na memoria,
infancia, querida infancia.

Nunca me deixes caer
do lado da intolerancia,
a diferenca é virtude,
infancia, querida infancia.

Se viras que da xustiza
abandono a militancia,
preséntate e dáme un berro,
infancia, querida infancia.

Sobre todo, matria eterna,
non aumentes a distancia,
quédate sempre moi preto,
infancia, querida infancia.

**O Melro azul
(a Teo Peleteiro)**

O melro azul non quer durmir,
o moucho canta un arrorró,
na fin do mar xa soña o sol
un novo día para ti.

Paxaro azul, meu mandolim,
canta unha polka en sol menor.
Hai que durmir, melro cantor,
a lúa chea xa está aquí.

Melro de luz ten un tambor
e un asubío de cristal,
hai un pardal no acordeón
e un reiseñor moi bailador.

O melro azul adormeceu,
a orquestra ten que descansar,
quedou no atril unha canción,
a sinfonía para soñar.

Festa do bosque

Cen barquiños de papel,
mariñeiros de cartón,
descen á tarde solleira
pola ribeira do Anllóns.

Unha dorna, unha gamela,
a bandeira dun vapor,
os ollos dunha pequena
brillan virando a babor.

Unha chalana de noces,
un carochito de cartón,
dous miúdos que se miran
trípulando a embarcación.

Que tarde pola ribeira
con faíscas de emoción,
con manteles entre as flores
prendidas no corazón!

Canção de ninar
(a Xela Mariño)

Unidas por um cordão
descobrimo-nos a um grito:
o sinal de que fomos uma
está-te no umbigo escrito.

Quem és tu, menina minha?
O amanhã que me conte.
Agora és sede da vida,
do meu peito feito, fonte.

Faço dos braços maré que
a noite já choraminga.
Menina, nascida de água,
não sabe dormir sem ginga.

Improviso as notas
com que te vou ninar,
com minha voz sem jeito
dou por mim a cantar.

Regalitos

Una flor recogida por la calle, bebé,
un país con su bandera,
un jardín a tu gusto y de tu talle, bebé,
y una tarde con manguera.

Una historia contada con canciones,
bebé,
susurrando despacito,
con princesas piratas y dragones,
bebé,
y pastillas de mosquitos.

Calesita una vez a la semana, bebé,
el paraguas cuando llueva,
golosinas después de la mañana, bebé,
mi cariño cuando quieras.

Un sillón con tu forma y con la mía,
bebé,
al costado de la tele,
un mordisco en el pie para que te rías,
bebé,
sana, sana si te duele.

Galletitas crocantes con aroma, bebé,
repartidas en pedazos
para dar de comer a las palomas, bebé,
o volver sobre tus pasos.

Cerraduras, plegarias y desvelos,
bebé,
para tratar de protegerte.
Pulseritas y hebillas para el pelo, bebé,
de amuletos de la suerte.

Guardaré para siempre y por si acaso,
bebé,
lo más puro de mi vida.
Un cantero de besos y de abrazos,
bebé,
para verte florecida, bebé.

**O meu neno
(a Roi Pérez)**

O meu neno ten soniño,
ten sono, quere durmir,
funlle botar unha cántiga,
adormeceu a sorrir.

*Durme, meu neno, durme,
neno do meu corazón,
durme, meu neno, durme,
rin, rin, rin, ron, ron, ron.*

O meu neno ten soniño,
mais non dorme sen un conto,
léolle de vagariño,
logo chega Pedro o Chosco.

O meu neno ten soniño
e precisa descansar,
botou a tarde nas leiras
con mil grilos a xogar.

O meu neno ten soniño,
prendeulle o sono na escola,
facendo caligrafía,
xogando na mariola.

Nana do sol (a Ángel Balseiro)

- Onde foi o sol, miña nai?
- Dorme. Mil estrelas
ten por cobertor, ben querer.

Arrorró miña nena
arrorró, meu amor.

- E o vento onde foi, miña nai?
- Foi durmir os peixes
con un alalá, ben querer.

- E a lúa onde foi, miña nai?
- Foi deitar os nenos
que hai alén do mar, ben querer.

- Onde foi o avó, miña nai?
- Dorme nos teus ollos.
Vaino espertar, ben querer.

Créditos

Xabier Díaz - Músicas e líricas

Agás;

Luchín (Victor Jara)

Regalitos (Juán Quintero)

Canção de ninar (Sara Leite/lírica)

Josete Ordóñez - Producción

Xabier Díaz - Voz

Antía Muíño - Voz, coros

Josete Ordóñez - Guitarras, Mandolas, guitarrillo,
steel Guitar y bicicleta.

Pedro Pascual - Acordeón diatónico e instrumentos
de xoguete.

Germán Díaz - Zanfonas, Caixa de música programable.

Manu Masaedo - Udu, Pantalones, nudillos y platos. (3 e 9)

Aleix Tobías - Bombo Legüero, Tinajas, percusiones. (2 e 4)

Guillem Aguilar - Baixos (2,3 e 4)

Marco Herreros - Baixos (1,5,7 e 9)

Luca Gemini e Josete Ordóñez (Zip Sound) - Mesturas

Antonio Baglio (Nautilus) - Mastering

Noemi Basanta - Corrección de textos

Vari Caramés - Fotografías ©varicaramés-vegap

Noemí Cubillo - Deseño gráfico

